

STS de 29 de juny de 2007, recurs 446/2006

Càlcul de la pensió de jubilació: no resulta aplicable la doctrina del parèntesi quan el beneficiari es troba en situació d'atur no subsidiat (accés al text de la sentència)

La qüestió que es planteja en aquesta sentència és si **per al càlcul de la base reguladora de la pensió de jubilació, quan s'hi accedeix des d'una situació assimilada a l'alta sense obligació de cotitzar, es pot aplicar l'anomenada "doctrina del parèntesi"**, es a dir, si la base reguladora s'ha de calcular computant les bases de cotització dels mesos immediatament anteriors al mes en que es deixa de cotitzar, o bé s'han de tenir en compte les bases de cotització dels mesos immediatament anteriors al fet causant.

El TS declara que, en aquest cas, no resulta aplicable la doctrina del parèntesi, basant-se en els següents elements:

- La inaplicació de l'esmentada doctrina deriva del contingut dels art. 162.2 LGSS i 4.4 del *Real Decreto 1647/1997, de 31 de octubre, por el que se desarrollan determinados aspectos de la Ley 24/1997, de 15 de julio, de consolidación y racionalización del sistema de la Seguridad Social*.
- **La doctrina del parèntesi té el seu fonament en la STS de 7 de febrer de 2000 que, en un supòsit d'incapacitat permanent derivada d'una invalidesa provisional va excloure de la base reguladora el temps corresponent a la invalidesa provisional**, període que no es cotitzava. Però s'ha de tenir present que aquesta sentència parteix d'un problema específic que es produïa com a conseqüència de la successió de les situacions d'incapacitat laboral transitòria i invalidesa provisional en la regulació anterior a la reforma de la Llei 42/1994. **Problema específic que, en opinió del TS, no es pot generalitzar i, per tant, la doctrina del parèntesi només es pot aplicar en el cas de la invalidesa provisional i, si escau, en les pròrrogues de l'art. 131 bis 2 LGSS.**
- En definitiva, segons el TS, aquesta doctrina –clarament favorable pel beneficiari- no es pot estendre a d'altres supòsits diferents dels anteriors, que ja no reflexen un problema general de l'articulació de la protecció, ni es relacionen amb la interpretació d'una expressió legal equívoca, sinó que posen de relleu incidències diverses en la situació d'ocupació del beneficiari; incidències que es troben dins de la regla general de l'art. 140.4 LGSS i, per tant, el càlcul de la base reguladora s'ha de fer tenint en compte les bases de cotització dels mesos immediatament anteriors al fet causant, integrant les llacunes amb les bases mínimes de cotització.